2016D21789

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 27 mei 2016

Op 24 maart 2016 heeft de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap mij om een reactie gevraagd op de brief van SKPOEL over de ongewenste effecten van de Wet werk en zekerheid (Wwz) voor het primair onderwijs. Omdat de effecten van de Wwz verband houden met de cao voor het primair onderwijs, heb ik met mijn antwoord gewacht totdat een nieuwe cao gereed was. Inmiddels is op 27 april een onderhandelaarsakkoord over de cao-PO 2016–2017 gesloten.

SKPOEL maakt primair bezwaar tegen de Wwz en wil een uitzondering op de ketenbepaling vanwege de vervangingsproblematiek. Vervolgens wordt in de brief een aantal door de werkgever ervaren knelpunten genoemd die vooral betrekking hebben op de Wwz. De brief is geschreven voordat er een onderhandelaarsakkoord over de cao was met oplossingen voor de vervangingsproblematiek.

Inmiddels is er een onderhandelingsresultaat met mogelijkheden om als bestuur binnen de kaders van de Wwz een vervangingsbeleid te voeren dat rekening houdt met de genoemde knelpunten. Er kan gewerkt worden met een mix van vaste, vaste/flexibele en als sluitstuk flexibele aanstellingen. Deze en andere afspraken uit het akkoord geven de werkgever ruimte om in samenspraak met bijvoorbeeld de medezeggenschap en desgewenst in samenwerking met andere schoolbesturen, een personeelsbeleid-op-maat te voeren.

Het voert te ver om op ieder aangevoerd knelpunt, overweging en conclusie met betrekking tot de effecten van de Wwz afzonderlijk in te gaan. Ik beperk mij tot een reactie op het kernbezwaar van SKPOEL, zoals verwoord in conclusie drie in de brief. In deze conclusie geeft SKPOEL aan dat het onredelijk is dat bij cao een oplossing moet worden gevonden voor de Wwz problematiek. Een cao is echter bij uitstek een middel om sectorspecifieke aanpassingen te regelen.

De Wwz biedt daarvoor ook de mogelijkheid, omdat partijen in de sector het beste in staat zijn om te beoordelen of een verruiming van de mogelijkheden noodzakelijk is. De wet stelt aldus de hoofdregel en de afwijkingsmogelijkheid bij cao maakt maatwerk mogelijk.
Van deze laatste mogelijkheid hebben de sociale partners vanuit hun eigen verantwoordelijkheid gebruik gemaakt. Zoals zij zelf in het akkoord aangeven met als inzet om «te komen tot een effectieve balans tussen de behoefte aan toereikende flexibiliteit, rechtspositie van vervangers en de kwaliteit van het onderwijs».

De afspraken in het onderhandelaarsakkoord beogen daarmee om ook onder de Wwz de continuïteit van het primair onderwijs te blijven garanderen door afwezige leraren zo vaak als mogelijk is te vervangen. De ingrediënten voor een hierop gericht vervangingsbeleid worden in het akkoord aangereikt. Tot slot is het daarbij van belang dat sociale partners in het akkoord hebben afgesproken in het voorjaar van 2017 een gedegen evaluatie te laten uitvoeren naar de werking van de afspraken in de praktijk.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
S. Dekker